

Bolsjevik

2-85

Så er vi komme fram til årets mørkaste tid. Hausten har satt inn med sitt motsetnadsfyllte vær. Dette er tida da kvar ein nordmann må halda på med eitkvart. Haustkveldvanane til den jamne nordmann (her gjev vi F. i noko klasseanalyse) består ofte av "å gå på kurs og lære mykje rart". Foreningar og organisasjonar byrjar att. Det er bra at folk gjer noko.

Såg forresten på TV i går. Det var ei repotarsje angående skipet Iowa's noregsbesøk. Oppe i all ståheia fekk vi eit innslag med eit hundretalls dugandest norsk ungdom som hadde sin egen måte å feira begivenheita på. Stor aktivitet. Det er bra det, det er slik det skal vera om hausten.

For ein RUar er det også ei travel tid. Lagsmøtar, studiesirkklar, salg av Ruta, inn-

Bolsjevik

sammlingar og mykje anna. Den som allikevel trur at denne hausten skal bli ei såkalla fredeleg ettervalgstid, kan ta ein titt på den planen som er i dette BV. Ønskjer ikkje å ta motet fra folk, men oppgavane er mange. Og slik bør det vera. Det syner at vi tar politikken alvorleg.

Valget ja, Tross mykje godt arbeide rundt omkring, var det ikkje bra nok. Og sjølvkritiske som vi er, kan vi vel seia oss enige med Jahn Arne Olsens oppsummering valnatta.. møkkaval. I tida framover vil det bli umåteleg viktig å få diskutert de mulige årsakane til tilbakegangen. Dette er viktig både med omsyn til kva vi gjorde feil, og vår framtidige linje. Sjølv om ikkje dei parlamentariske vala fortell alt om klassekampen, er det ein god peikepinne på korleis ståda er. Så nå får vi berre spytta i nevene og seia .."aldri meir 1985".

Bolsjevik

Dette BV er som folk kan sjå tjukkare enn vanlig. (Kanskje vi kan kalla det dobbelt nummer det brukar jo alle andre som gjev ut trykksakar på denne sida av året.)

Blandt anna har vi denne gongen mange debattinnlegg. Det er bra. Vi treng ei oppfyljing av dei diskusjonane som vart reist på sommarleiren. I det heile bør vi reisa BV som eit diskusjonsblekke. At det ikkje berre er sentralen som fyller opp med sine beskjedar (les direktiv) til folket. Vi treng gode interne diskusjonar dersom vi skal greie å møte dei utfordringane som vil komme i åra framover. Nå treng BV heller ikkje berre innehalda meldingar frå sentralen og debattsider, kulturstoff bør også ha sin plass. Kultur i denne sammenheng treng ikkje berre vera av dikt-typen som først byrjar med å beskrive verdensmotsetnadene for så å avslutte

Bolsjevik

med å staka linja opp til år 2000. Send inn det som du syner kan vera høveleg. Er det nokon som har kritikk å komma med, mottas dette med takk. Det ville også være fint å få forslag om kva BV burde innehalda. Moralen her må bli, folkens kjenn dykkar rett og plikt. Ha ein god haust. *Red.*

Rute 80

RØD UNGDOMS AVIS

Deadline for neste nummer av Rute 80 er satt til 1 november, og vi regner med at nummeret er ferdig trykt 15 november. Ønsker noen å følge opp debatten om kvinnekvotering til styrende organer under sosialismen, som starta i forrige nummer, eller starte nye debatter, står spaltene åpne. Skal vi få en avis som dekker hendelser utenom «hovedstaden», er det opp til dere, vi tar gjerne imot stoff fra «landet». Så ta pennen fatt, og noter datoen: 1 november

Redaktøren

Bolsjevik

PLAN

fram mot landsmøtet 1987

Denne planen er vedtatt av Rød Ungdoms sentralstyre høsten- 85.

Planen er sentralstyrets linje på hvordan Rød Ungdom skal jobbe de neste to åra. Sentralstyret vil gå i spissen for diskusjoner rundt planen i lag og DS. Diskusjoner rundt planen er nødvendig for at vi skal greie å sette den ut i praksis. Planen er ikke et papirvedtak, men en filosofi for handling!

Rød Ungdoms viktigste oppgave i dag og i tida framover er å bygge ut og styrke organisasjonen, sånn at det fortsatt vil være kamp mot kapitalismen - for sosialismen.

Under kapitalismen vil det alltid oppstå bevegelser mot utslad som krig, krise osv.

Rød Ungdom og ml-bevegelsen trenas for å knytte disse bevegelsene til en kamp for et samfunn for folk - sosialismen.

Dette betyr å knytte flere folk til oss.

- Vi ønsker en organisasjon som er levende opptatt av det som skjer rundt oss, en organisasjon som er opptatt av folk. For

Bolsjevik

gjennom å stå i spissen for folks krav. vil vi få mange spørsmål stilt, mange spørsmål av og om det sosialdemokratiske Norge, mange spørsmål om vårt alternativ som vi må diskutere og gi svar på.

Gjennom å delta i folks kamp kan vi trenge oss inn i det sosialdemokratiske Norge, og på den måten finne ut hva vi må diskutere videre for å få folk knytta til oss.

Vi ønsker medlemmer som gjennom disse kampene lærer seg om folks virkelighet, om det å organisere, lærer seg å få til-
lit blant folk.

Vi ønsker et Rød Unndom som kan få med seg de på skolene/klassekamerater, venner, arbeidskamerater i 1.mai-toa, i Sør-Afrika-demonstrasjoner, i interessekampen på skolene.

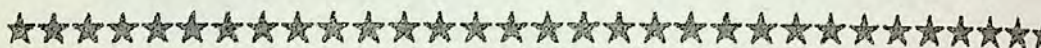
Vi må knytte oss til folk, og skape be-
vegelse blant dem. Særlig er dette
viktig nå da borgerskapet ønsker en
oidantomstilling av Norge for å sikre sin
profitt, en omstilling folk må betale.

Dersom vi greier å skape bevegelse mot
dette, mot forverring av skolen, mot
nedleggning av arbeidsplasser, for
kvinnens krav, for støtte til 3. verdens
folk, kan dette bety at en del av deres
planer møter så stor motstand at de ikke
kan settes ut i livet, i hvertfall vil en
god del flere få se at dette systemet
ikke funderer i deres interesser på mange
områder.

8 Plan fram mot landsmøtet 1987

I tillegg må vi diskutere sosialismen, - vårt alternativ sosialismen. Vi må det fordi dersom folk skal bli medlemmer av vår organisasjon holder det stort sett ikke at de er med på en del enkelt- krav, de vil ha presentert en helhet, et anna system de siøl kan stå inne for.

A. FÅ TIL SKOLEPRIORITERINGA.

Vi må knytte folk til oss gjennom skole prioriteringa.

Dette betyr:

1. Å verve den mest framskredne delen av ungdommen på de mest toneangivende skolene (gymnasa) på stedet.

I løpet av høsten -85 må sentralstyret sammen med DS og lag ha kommet fram til konkrete målsettinger til skoler. GU-er og DU-er vi skal ha innpass på om to år.

2. Å utvikle interessekampen på skolene: Rød Ungdom er en organisasjon som sloss for å avskaffe kapitalismen - og vil sette sosialismen og kommunismen som alternativ. En viktig del av denne kampen er å knytte seg til de som allerede sloss mot deler av kapitalismen. skoleungdom som sloss for sine interesser. Vi må delta aktivt i denne kampen for på den måten å vinne oppslutning for vår linje i interessekampen, og knytte de mest aktive og ledende folka til Rød Ungdom.

Bolsjevik

B.KNUS DET SOSIALDEMOKRATISKE VERDENSBILDET.

Stortingsvalget har befestet sosialdemokratiet som Rød Unadoms hovedmot-stander: Vi vil de 4 neste åra møte et tilsynelatende radikalt AUF i opposisjon til Høyre. Vi vil bli pressa for å tilpasse oss den sosialdemokratiske ideologien. For å kunne overleve som et revolusjonært alternativ må Rød Unadom gi et helhetlig svar til det sosialdemokratiske samfunnet - et sosialisme program.

- Vi har startet arbeidet, men det er et landsiktig prosjekt, som må utvikles i konfrontasjon med AUF, SU, og UV.

- I dag har Rød Unadom ett svakt grep om vår filosofi den dialektiske materialismen. Vi makter ikke å bruke dette redskapet til å ta et ideologisk oppgjør med DNA og AUF.

Derfor må Rød Unadom skolere seg i den dialektiske materialismen, og sette den opp mot sosialdemokratiets ideologi.

- Vi må avholde obligatoriske laagsmøter om dialektisk materialisme til våren.

Mens verden koker over av motsigelser, framstilles sosialdemokratene verden over som en enhet med felles interesser. Rød Unadom må knuse dette verdensbildet og avsløre de uløselige motsigelsene mellom 3. verdens folk og det imperialistiske systemet. Vi må avsløre den norske kapitalismen som en del av imperialismen.

Bolsjevik

Konkret må vi gi svar på:

- Ny økonomisk verdensordning
- Geldskrise i den 3. verden
- Internasjonalisering av norsk kapitalisme

* Sommerleiren -86 må ha internasjonelt som et hovedtema.

C. AVSLØR SOSIALDEMOKRATIET GJENNOM KAMP FOR FOLKS INTERESSER.

1. Interessekampen på skolene blir Rød Unadoms viktigste eksterne arbeid i perioden.

Dette betyr: Skolekonferansen i høst skal prioritere ledende folk på skolene, spesielt gymnasa, og der vi har en fot innfor GU-ene.

Konferansen må gi medlemmene et grunnlag å jobbe ut i fra i interesse kampen, og jobbe som tillitsvalgte i elevorganisasjonene.

Dette vil konkret si å diskutere hvordan situasjonen er på skolene i dag, og starte diskusjonen om hvordan vi vil at skolen skal være.

Denne diskusjonen må følges opp i forbindelse med årsmøtene i GU-ene, DU-ene, og på landsmøtene i NGS (3.4.5. mars) og YLI (uke 8 eller 9) og etterhvert oppsummere hvor langt vi er kommet.

- Rød Unadom må fortsette denne diskusjonen om vår skolepolitikk i perioden.

Det vil si spesielt å diskutere:

a) Enhetsskolen - Vårt alternativ

b) Jenter og utdanning

c) Utvikle vår skolepolitikk spesielt i forhold til gymnasa.

Bolsjevik -

-Sentralstyret må gå i spissen for denne diskusjonen og ta opp skolepolitikk våren -86.

-Våre medlemmer må gå i spissen mot forverring av skoleelevers situasjon - for en bedre skole. Reise kampen på skolene i forbindelse med stat- og fylkesbudsjett.

Andre eksterne saker
(uprioritert rekkefølge)

2. Jentekamp.

- Diskusjon om kvinnene og sosialisme.
(Høsten -85)

- Jentekampen må utvikles i forhold til skoleprioriteringene:

Hvordan møter jenter mellom 15-20 år undertrykkning, hvordan er deres situasjon?

- Lage egen jentestudiesirkel

- Lage tilleggskapitel til vår studiesirkel om jentekamp om - Rød Unadom - må starte jentefronten på skoler/plasser som forsøksprosjekter.

3. Internasjonalt.

Allerede på landsmøtet i YLI og NGS må vi ha klart hvordan spørsmål vi ønsker å reise i forbindelse med Internasjonal Uke neste høst. Om vi ønsker en diskusjon om øst/vest eller nord/sør-konflikten.

- Målet er å være politisk ledende i Operasjon Daasverk og Internasjonal Uke neste høst.

- Rød Unadom må reise spørsmålet om Sør-Afrika og kravet om norsk boikott i forbindelse med Operasjon Daasverk/
Internasjonal Uke høsten -85.

3olsjevik

12 Plan fram mot landsmøtet 1987

- Rød Ungdom må reise forslag om norsk boikott av Sør-Afrika, og stans i oliefrakta, i elevrådene på skolene.
- I den grad lag/DS vurderer det mulig, kan de ta initiativ til at det blir dannet anti-apartheidgrupper på skolene. Disse kan ta initiativ til aksjoner mot butikker som selger sør-afrikanske varer, markering mot apartheid, og skape diskusjoner, og spre informasjon på skolene.

D. BYGG RØD UNGDOM.

For å få gjennomført de måla vi har satt oss er vi helt avhengig av å ha en organisasjon som fungerer, en organisasjon som kan diskutere og drive dette arbeidet. Derfor må vi ha lag som fungerer, DS som fungerer.

Rød Ungdom må også i åra som kommer slite hardt, vi vil bli møtt med motstand, særlikt med DNA i opposisjon i 4 år til. Derfor er det viktig å ha en organisasjon som demmer opp mot de andre og hver enkelt av oss vil møte av bl.a. sosialdemokratiet.

Dette betyr:

1. Verving vil fortsatt være en hovedoppgave.

Det vil si å drive ett kontinuerlig sirkel for å rekrutere nye medlemmer.

- Verving og sirkler må rettes inn på de vid. skolene.

Bolsjevik

For å få dette til må hele organisasjonen rettes inn på de vid. skolene, og skoleelevers virkelighet.

- Rød Unadom må starte diskusjonen om hvordan verve gjennom interessekamp.

- Rød Unadom må også diskutere hva de som ikke er skoleelever skal gjøre.

2. Organisasjonslære.

Organisasjonsundersøkelser i Rød Unadom viser at lada bruker enormt mye tid på "ordina". Et tiltak for å bedre på dette er å ha organisasjonskurs. Derfor tilbyr vi en del plasser dette for at vi skal bli mer proffe i organisasjonsarbeidet høsten -85 og våren -86.

* Forslag til ny sikkerhetsinnstruks kommer ut til høring i lag og DS 1.nov. Høringsfrist 1.des.

3. Økonomi.

Kontingenten er grunnlaget for å bygge ut aktiviteten i Rød Unadom, om vi kan øke antall konferanser, om vi kan drive med flere reiser. Derfor må Rød Unadom i perioden drive et jevnt kontingentarbeid. Alle ledd i organisasjonen må jobbe for å få inn kontingenten.

For å få til dette må vi høyne forståelsen for hvorfor det er viktig å betale kontingent.

4. Jentekampen i Rød Unadom.

Rød Unadom er en organisasjon som kjemper mot kvinneundertrykking i dag, og for frigjøring av kvinnene under sosialismen.

Dette betyr også at vi må kjempe mot kvinneundertrykking i vår egen organisasjon.

Dette krever et særegent arbeid som blant annet går ut på å utvikle jenter som ledere, også politisk i organisasjonen.

Rød Unadom må ha jenteutvalg og jentegrupper som skal se på i kvinnepolitikk og føre kamp mot jenteundertrykking i organisasjonen. Men dette er ikke bare jenteutvalget sin oppgave, men hele organisasjonen, også guttene.

- Rød Unadom må jobbe for å få jenter som ledere i lag og DS.

- Jobbe for å få jenter til å ta på seg politiske oppgaver.

- Prioritere jenter til våre konferanser.

- Slå hardt ned på undertrykking av jenter i Rød Unadom.

- Drive særegen skoleing av jenter.

Sosialisme og streikerett!

Det hadde komme herværande bløkke for øyra at diskusjonen angående streikeretten under sosialismen hadde stått sterkt på pinseleiren i Akerhus. Stemmebanda vart ifølge informerte kilder både rue og hovne. Ordstyraren skal ha rømt til skoga. For å finne ut kva av dette som var resultat av RU's interne folkesladder og kva som var realitet, tok BV ein prat med "sommerleirhengespikkeeksperten", Viggo W. [redacted].

-Altså, du meiner at under sosialismen må ein forby fagforeningane sin frie streikerett. Slik eg ser det er sosialismen eit overgangssaafunn med klassemotseiingar. Det du da gjer er å forby klassekampen. Vil ikkje det heile stivne til i eit slags aust-europeisk mønster?

-La oss nå ikkje dra fram det værste tenkjelege med ein gong. Det det gjeld, er som du sa at klassekampen fortset under sosialismen. Spørsmålet da blir, kvar skal denne kampen ferast? Eg meiner at den må ferast innanfor eit sosialistisk apparat. Dette for å sikra den demokratiske sentralismen. Streikeretten er uforeneleg med den demokratiske sentralismen.

Bolsjevik

16 Sosialisme og streikerett

-Så her skal altså heile riket Noreg forenast under den demokratiske sentralismes banner...Hard kost...?

Typisk... i ml bevegelsen haustar ein lovord og varme når ein seier at eit parti sjølv-sagt lyt underleggjast den demokratiske sentralisme. Seier ein at dette også er den einaste brukbare organiseringa av eit land, er det som å banna i kyrkja. For å begynna med det fyrste. Eg ser for meg at sosialismen vart fødd ut av eit høgt utvikla kapitalistisk samfunn der økonomien vil vere sterkt sentralisert. Vidare så vil produksjonskreftene vere høgt utvikla. Men vi vil allikavel ha eit knappheitssamfunn. Det vil seia at vi vil få interessekampar mellom kva vi skal forbruka og kor mykje vi skal spare. Altså, motseiing mellom forbruk og investering. Eit lokalsamfunn vil ønska å forbruka mest mogleg. Desse interessane kan fort kollidera med landets behov for investering. Demokratisk sentralisme er nødvendig for å fordala dei knappe ressursane over det ganske land. Her må ein ha eit sentralt apparat som kan ta seg av vitale samfunnsspørsmål. Leggje plan for heilheita. Det er her streikeretten kjem inn.

-Vent no litt, meiner du det slik at Kari og Ole Nordmann kun skal bli produsentar for det sentralen bestemmer?

Bolsjevik

-Nei da, her ser eg for meg det slik at at sentralen utarbeidar eit minimumskrav for det dei lokale samfunna skal produsera og forbruka. Dette må sjølvsagt byggja på den informasjon ein har frå det samfunnet det gjeld. Men eg vil tilbake til streikeretten. Og eg vil hevda at den som har mest å tjena på eit streikeforbud, er kvinnene.

-(Intervjuar blir her stille, ventar i spenning på resten. Har vi her å gjera med enda en som legg seg flat for dei stadig tøffare jentene?)

-Grunnen til det, er at tillater ein fagforeningane frie streikerett under sosialismen vil sjølvsagt dei store forbunda stå sterkast. Og her er det menn som rår. Det er dei som vil sitje i posisjonar som vil ha makt til å råka og lamme samfunnet gjennom ein streik. Dei forbund som organiserer kvinner står mykje svakare med hensyn til innflytelse. Tenk berre på forbund som Jern og Metall kontra Norsk Nærings og Nytelsesmiddel. Dette vil altså gjeve dei som har størst makt, størst mulighet til å vinna fram med sine krav. Krav som kan gå på tvers av samfunnets interesser. Kvinner vil blandt anna ha interesse av barnehageutbygging. Sterke fagorganisasjoner vil ha interesse av andre saker.

-Eg syner at dette er ei dårleg tilits-
erklæring til det arbeidande folket. Du får
dei til å høyrast ut som ein gjeng super-
egoistar som ikkje vil kjenna sitt sosiale
ansvar, men berre tenkja på å få ei anledning
til å streike?

-Nå vulgariserer du heile spørsmålet. Eg
vil heller seia det slik at det å tillate
den frie streikeretten er ei stor mistillits-
erklæring til den sosialistiske stat. At vi
ikkje vil greie å styre landet gjennom dei
demokratiske valgte organa. Eg ser det for
meg slik at dette må organiserast ut ifrå dei
geografiske einheitene, med direkte valg på
dei lågaste nivåa og muligens indirekte høgere
oppa. Dei som blir valgt, må det vera tilbake-
kallings rett på. Dette dersom representanten
det gjeld, ikkje slåss godt nok for dei han/hø
skal representera. Her har vi heile problem-
stillinga i eit nøtteskal. Er det folket
gjennom dei demokratiske valgte organa som
skal bestemma dei politiske linjene eller er
det pengesterke fagforeningar som gjennom sin
maktposisjon skal få bestemma?

Ja, sei det....ta pennen fatt folkens.

Bolsjevik

Jentemakt!

1. Utgangspunktet mitt for denne diskusjonen.

Under sosialismen skal kvinntolk og arbeidstolk ha makta. Og for å få makta må vi slåss for ho. Heile tida. Vi kan ikkje lage institusjonar eller forordningar som for all framtid skal "sikre" makta for korkje den eine eller den andre. Verda forandrar seg heile tida - også under sosialismen - og vi må heile tida slåss for at ho skal forandre seg slik vi vil.

Om makta ikkje skal gå over i henda til karrierejederar og nikkarar er det ein føresetnad at den politiske kampen er open. Det vil m.a. seie full fridom for alle politiske retningar - m.a. til å organisere seg på eigne premiss. Og til å stille evt. lister til val på folkevalde organ på eigne premiss.

2. Makta heng ikkje i lause lufta.

Det er slik at nokon har mykje betre utgangspunkt enn andre til å skaffe seg, og til å bruke

Bolsjevik

makt. Slik vil det
og vere under
sosialismen. M.a.
rekner eg at
byråkratar høgt i
statsapparaten vil
vere ein stor fare
for makta til ar-
beidsfolk og kvinn-
folk.

Difor meiner eg det
er viktig å slåss
for at kvinnfolk
skal få best moglege
vilkår for å utøve
makt. Om kvinnfolk
har 6- eller 12-
timars arbeidsdag
har enormt mykje å
seie for kva for
moglegheiter vi har
til å kjempe til oss
makt. Sjølv om 6-
timarsdagen ikkje
gjev oss makt i seg
sjølv, så er
han med på å leggje
grunnlaget for
kvinnemakt.

På same måten ser eg
spørsmålet om kvin-
nekvotering. Kvote-
ring er ein måte å
sikre kvinnfolk
plassar på viktige
samfunnsområde.

Bolsjevik

Personleg meiner eg
at det er viktig at
det finst kvinnfolk
over alt. Særleg
viktig er det å sik-
re at det finst
kvinnfolk der kor
makta er. Og under
sosialismen skal
makta ligge hos
folk og i folkevalde
organ. Difor er eg
for kvinnekvoteringa
til folkevalde
organ. Ikkje fordi
dette i seg sjølv
gjev kvinnfolk makt

men fordi det er
med på å leggje
grunnlaget for kvin-
nemakt.

3. Korleis kvinne-
kvotering er med på
å leggje grunnlaget
for kvinnemakt.

a) Det er viktig for kvinnfolk sitt syn på seg sjølve i forhold til resten av samfunnet. At kvinnfolk finst overalt, og at kvinnfolk kan alt - også styre - betyr enormt for kvinnekampen. Det betyr at kvinnfolk verkeleg kan tru på at vi kan alt. For det kan vi ikkje tru på før vi ser det i praksis. Det betyr og at vi kan byrje å utvikle linier for korleis vi skal føre kvinnekampen innfor dei forskjellige områda. Berre praksis kan lære oss det. Vi kan ikkje utvikle god politikk for kvinnekampen innfor folkevalde organ før vi er der.

b) Kvinnfolk treng idealer. Vi treng m.a. politikarar å forholde oss til. Og vi treng forsåvidt og dei reaksjonære kvinnelege politikarane.

c) Dei folkevalde organa vil på mange måtar vere speilindar av resten av

samfunnet. Det vil seie at det er nivået på kvinnekampen i samfunnet omkring som verkeleg avgjer om kvinnene verkeleg har makta. (M.a. vil ei eventuell kvinnekvaltering til folkevalde organ kome som resultat av at kvinnfolka har vunne oppslutning om dette i samfunnet.) Men eg meiner det er viktig å slåss for at det finst talsskvinner for kvinnekampen også innfor maktorgan. Maktposisjonar gjev ikkje kvinnfolk makt i seg sjølve - men om kvinnfolka er stend ute frå maktposisjonane vil vi

Bolsjevik

lallefall ikkje få makt.

4. Korleis få kvinnekvotering.

Det viktigaste er sjølvsagt å vinne oppslutning om kravet om kvinnekvotering i folket. Om folk er veldig for kvinnekvotering og veldig for kvinnfolk i folkevalde orðan vil dei sjølvsagt la dette kome til uttrykk når dei skal velje. Det betyr at partia vil bli tvungen til å ta omsyn til dette om dei ønskjer å kome inn.

Dessutan er det viktig å slåss for å vinne oppslutning om kravet i orðani-

sasjonar og parti. Og å slåss for oppslutning om kravet i folkevalde orðan - og la dette kome til uttrykk gjennom t.d. ei lovfesting av utjamningsmandat ved vala for å sikre kvinne-representasjonen.

Konklusjon.

Spørsmålet om kvinnfolk skal ha makta under sosialismen er altså eit tredelt spørsmål. Det er for det første et spørsmål om dei matrielle vilkår kvinnfolk lever under (om vi må bruke heile dagen på nødvendig arbeid for å overleve, om vi er lenka fast i familien og omsorgsoppgåver osv.). Det er for det andre eit spørsmål om det finst kvinnfolk i sentrale posisjonar i samfunnet (i

Bolsjevik

maktorgan, sentrale yrke og arbeidsområde osv), som kan vidareføre kvinnekampen inn i dei sentrale organa. Og det er for det tredje eit spørsmål om det finst ei sterk kvinne-rørsle som er i stand til å utvikle ein politikk for å sikre kvinne makt, og som er i stand til å vinne oppslutning om denne kampen.

Annc-83.

«Kvinner er ikke kvalifiserte».

NÖRLAND

Meldinger fra sentralstyret

OM SOMMERLEIRLEDELSE OG VEDTAKET OM KVINNEKVOTERING

Sentralstyret kritiserer leirledelsen på sommerleira for at de kjørte ut et vedtak mot lovfasta kjønnskvo-tering i folkevalgte organer uten at de diskuterte linja med lederen og jentansvarlig i organisasjonen, uten at det var gjennomført en reell debatt i leirledelsen på forhånd, og uten at det ble satt i forhold til vedtaket på landsmøtet.

Valgoppsummering

OPPSUMMERING AV STORTINGSVALGET:

Rød Ungdoms sentralstyre vil uttale følgende angående oppsummering av Stortingsvalget 1985:

Valgresultatet ga en tilbakegang i antall stemmer for RV både i forhold til kommunevalget 1983 og Stortingsvalget 1981, slik at vi er nede på nivået fra Stortingsvalget 1977.

Også for skolevalga hadde RV en tilbakegang, fra et snitt på ca. 2,5 prosent i 1981 og ca. 2,6 prosent i 1983, til ca. 1,3 prosent i år.

Valget viser at om AKP eller Rød Ungdom er i stand til å lede kamper i industrien eller blant skoleelever, betyr det ikke det samme som at vi klarer å øke oppslutninga om våre helhetlige mål: Revolusjon og et sosialistisk samfunn. Vi må forstå at når folk gjør et politisk valg, gjør de det ut fra ei helhet. På riksplan stemmer de på det partiet de oppfatter har den beste helhetlige politikken.

Det betyr ikke at det er mindre viktig å stille seg i spissen for og lede konkrete kamper i dag. Men valget viser at det ikke er nok å få respekt som dyktige interessekjempere, for å vinne oppslutning for den revolusjonære bevegelsen som helhet. I det gjennom sosialdemokratiserte Norge, må vi framstå som et ideologisk alternativ til sosialdemokratiet.

Valgresultatet er ei utfordring til hele m-l-bevegelsen til å utvikle vår strategi for å vinne oppslutning om vårt mål: Revolusjon og sosialisme.

Rød Ungdoms sentralstyre vil trekke fram disse hovedårsakene til at vi gikk tilbake i valget:

1. Valget ble av folk oppfatta som et regjeringsvalg mellom A og H, hvor AP blir sett på som et bedre alternativ til å ivareta folk sine interesser enn Høyre. Det gjorde at deler av RVs potensielle velgergrunnlag stemte SV eller AP framfor RV. Dette kan vi bl.a. se av at RV gikk relativt nest tilbake i fylker hvor SV sto på topplass, tok mandat, eller hvor AP tok nye mandater. Vi undervurderte hvordan dette ville putte RV i ei klemme.

Bolsjevik

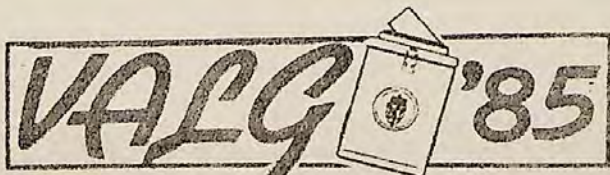

2. Det var politisk feil å ikke bygge opp RVs profil rundt vårt mål om revolusjon og sosialisme. Den STORE forskjellen mellom oss og de andre partiene er ikke at vi vil bevilge penger til å fjerne sjukhjemskøene i ett slag, mens de vil bruke 10-20 år, men at vi er for et samfunn hvor folk sjøl har makta, mens de på forskjellige måter forsvarer kapitalismen. Så lenge RVs profil var bygd rundt enkeltsaker, hvordan oljemilliardene blir brukt i dag, og hvilke forslag RV ville ha stilt på Stortinget, framsto vi som ytterliggående omfordelingspolitikere - ikke som et parti som har et anna samfunn som mål. Spesielt i en situasjon hvor vi kunne forutse hvordan et regjeringsskift AP i opposisjon ville legge et press på RV, ville det vært desto viktigere å få fram RV som et parti som vil ha et kvalitativt anna samfunn.

Etter valget sitter mange, både av våre medlemmer og sympatisører, igjen med en nederlagsfølelse. Valgresultatet stiller utvilsomt spørsmålet for mange, om vår bevegelses muligheter til å nå fram.

Rød Ungdoms sentralstyre mener at hovedspørsmålet som denne valgkampen har stilt, er vår evne til å konkretisere og argumentere for vårt mål om revolusjon og sosialisme. På sikt er det dette som vil avgjøre om vi klarer å vinne oppslutning om målet, og om vi er i stand til å bygge ut en bevegelse som kjemper for dette målet.

Denne valgkampen har lært oss at folk slutter opp om helhetlige svar. Uten at vi klarer å gi folk et helhetlig svar, blir vi ikke en seriøs trussel til den ideologien som hersker i samfunnet. Derfor må arbeidet med å utvikle vår konkrete sosialismeargumentasjon stilles i front i målbevegelsen i åra som kommer. Dette er ikke ei oppgave som kan løses over natta. Men de svarene som blir gitt til oppsummeringa av valgkampen, sier noe om hvilken retning vi ønsker å bevege oss framover. Her er sosialismen det avgjørende spørsmålet.

Bolsjevik

TALL FRA STORTINGSVALGET.

Vi presenterer her en del tall henta fra AUFs skulevalgundersøkelse. Undersøkelsen gir en generell oversikt for landet og de enkelte fylkene. Når det gjelder tall for hver enkelt skole, er disse ikke med i denne undersøkelsen. Her må lag/OS gjøre egne undersøkelser over hvor Rød Ungdom har best grunnlag for å drive organisasjonsbygging.

Vi gjengir landsoversikten i ei helhet. For fylkene gjengir vi de talla vi mener er mest interessant, dvs. for DNA, SV, Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og RV.

LANDSOVERSYN

Skulevalsundersøkinga 1985 omfattar 421 skular, med 144639 elevar. Stemmeprosenten var i år 76,8%, det vil seie 111147 stemmar.

Til samanlikning omfatta undersøkinga i 1981 215 skular med omlag 80000 elevar. Av desse var det i underkant av 60000 som stemte. I 1983 omfatta undersøkinga 353 skular med omlag 127000 elevar. Av desse var det 87363 som stemte.

Landsresultat:

	1985:	1981:	1983:
DNA:	32,2%		
H:	31,8%	+11,1%	+ 4,2%
Kr.f:	4,8%	+ 0,4%	+ 6,8%
Sp:	4,6%		+ 0,6%
Fr.p:	9,5%		+ 1,0%
SV:	8,7%	+ 1,0%	+ 6,0%
V:	5,1%	+ 0,1%	+ 0,6%
DLF:	0,6%		+ 1,2%
NKP:	0,7%		+ 0,4%
RV:	1,4%		+ 0,2%
andre:	0,7%	+ 1,1%	+ 1,3%

Kristeleg Folkeparti, Venstre og Senterpartiet hadde felleslister i ein del fylke i 1981. Derfor er det ikkje mogleg å sjå framgang/tilbakegang for desse partia i forhold til 1981. Men samla har dei gått tilbake 5,7%.

I skulevalgundersøkinga vår frå 1981, hadde vi ikkje eigne rubrikkar for DLF og NKP. Dei vart rekna i lag med andre. Derfor er det ikkje mogleg å måle framgang/tilbakegang frå 1981 for desse to partia.

Bolsjevik

Et poeng som ikke framgår av tallene her, er at DNA har gjort et spesielt godt skolevalg på busstett og busflidlinjene. Dette er med på å bekrefte teorien om at jenter går mot venstre, og stemmer mer radikalt enn gutter. (Nå mener ikke vi at DNA er så spesielt "radikale", men det går på hva folk oppfatter som radikalt).

— FYLKESOVERSIKT —

FINNMARK var ikke med i undersøkelsen.

TROMS. Oversikt basert på 3995 stemmer fra 16 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	44,9%	+14,8%	+ 7,5%
SV:	8,2%	- 3,7%	- 1,5%
H:	27,3%	+ 1,0%	+ 6,2%
FrP:	4,8%	+ 0,8%	- 7,7%
V:	3,9%	- 8,3%	0,0%
RV:	3,9%	+ 0,7%	- 2,3%

NORDLAND. Oversikt basert på 7914 stemmer fra 29 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	38,9%	+11,9%	+ 2,6%
SV:	22,2%	+ 9,1%	+ 2,5%
H:	23,2%	- 6,4%	+ 3,5%
FrP:	4,8%	- 1,6%	- 0,9%
V:	3,0%	- 7,4%	- 4,2%
RV:	1,4%	- 1,2%	- 2,2%

NORD-TRØNDELAG. Oversikt basert på 4838 stemmer fra 19 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	38,1%	+12,0%	+ 3,6%
SV:	13,9%	+ 3,9%	+ 4,8%
H:	15,5%	- 8,5%	+ 1,4%
FrP:	6,4%	- 2,1%	- 2,9%
V:	7,2%	- 4,3%	- 0,6%
RV:	1,0%	- 1,5%	- 2,6%

Bolsjevik

28: Valgoppsummering

SØR-TRONDLAG: Oversikt basert på 6646 stemmer fra 24 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	33,5%	+10,2%	+15,0%
SV:	9,2%	- 6,4%	- 0,0%
II:	25,6%	- 1,5%	+ 5,0%
FrP:	11,6%	+ 3,5%	- 3,7%
V:	7,4%	- 2,5%	- 1,5%
RV:	2,8%	- 2,5%	- 1,6%

MØRE OG Romsdal: Oversikt basert på 8358 stemmer fra 45 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	24,3%	+ 9,5%	+ 1,0%
SV:	7,0%	- 0,8%	- 4,2%
II:	32,2%	+ 8,3%	+ 9,7%
FrP:	10,5%	+ 1,8%	- 3,5%
V:	7,9%	- 4,6%	- 0,6%
RV:	1,3%	- 1,4%	- 0,5%

SOGN OG FJORDANE: Oversikt basert på 5150 stemmer fra 17 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	37,9%	+16,6%	+ 3,7%
SV:	11,5%	+ 1,1%	- 0,8%
II:	23,9%	- 5,0%	+ 2,0%
FrP:	4,3%	+ 0,5%	- 3,8%
V:	7,6%	- 2,8%	+ 0,0%
RV:	2,0%	3,4%	2,0%

HORDALAND: Oversikt basert på 8021 stemmer fra 29 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	25,2%	+ 9,9%	+ 2,7%
SV:	6,2%	- 4,8%	- 2,2%
II:	36,3%	+ 2,8%	+ 9,9%
FrP:	11,2%	- 0,7%	- 4,9%
V:	7,3%	- 2,6%	- 2,9%
RV:	1,0%	- 2,1%	- 1,5%

ROGALAND: Oversikt basert på 10782 stemmer fra 37 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	23,9%	+ 9,3%	+ 4,1%
SV:	4,9%	+ 0,5%	- 0,4%
II:	32,9%	- 1,9%	+ 0,2%
FrP:	12,3%	+ 4,1%	- 7,1%
V:	8,9%	+ 3,2%	- 0,5%
RV:	0,7%	- 0,5%	+ 0,1%

VEST-AGDER: Oversikt basert på 4336 stemmer fra 16 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	19,2%	+ 4,6%	- 0,6%
SV:	10,2%	+ 5,8%	+ 5,7%
H:	33,1%	- 1,7%	+ 3,2%
FrP:	10,2%	+ 2,0%	- 3,0%
V:	4,0%	- 1,7%	- 1,0%
RV:	1,1%	- 0,1%	- 1,0%

AUST-AGDER: Oversikt basert på 1801 stemmer fra 10 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	34,5%	+20,4%	+14,4%
SV:	3,1%	- 2,9%	- 3,6%
H:	27,9%	- 5,9%	- 2,8%
FrP:	9,4%	- 1,5%	- 2,7%
V:	4,9%	- 6,0%	- 5,4%
RV:	0,8%	- 2,2%	- 0,1%

TRILSHARK: Oversikt basert på 1730 stemmer fra 16 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	41,3%	+10,1%	+ 8,5%
SV:	7,1%	- 8,2%	- 2,2%
H:	27,2%	+ 1,9%	+ 3,5%
FrP:	7,1%	- 2,3%	- 4,2%
RV:	0,8%	- 0,4%	- 2,6%
V:	4,4%		- 0,4%

BUSKERUD: Oversikt basert på 6803 stemmer fra 27 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	36,9%	+15,7%	+ 7,6%
SV:	5,5%	- 0,1%	+ 0,1%
H:	35,8%	+ 3,3%	+ 7,8%
FrP:	9,4%	- 9,6%	- 8,9%
V:	2,1%		- 2,7%
RV:	1,3%	- 0,9%	- 1,3%

OPPLAND: Oversikt basert på 5078 stemmer fra 16 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	48,7%	+12,2%	+ 7,2%
SV:	7,0%	- 0,0%	- 1,3%
H:	22,9%	+ 1,0%	+ 4,0%
FrP:	8,2%	+ 1,2%	- 0,1%
V:	2,3%		- 1,2%
RV:	1,3%	+ 0,1%	+ 0,3%

HEDMARK: Oversikt basert på 5300 stemmer fra 17 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	48,9%	+11,0%	+ 8,2%
SV:	8,4%	- 1,8%	- 3,5%
H:	21,0%	- 2,7%	+ 4,1%
FrP:	7,5%	- 1,7%	- 5,8%
V:	2,6%		- 1,6%
RV:	1,0%	- 2,7%	- 0,5%

BSTFOLD: Oversikt basert på 3677 stemmer fra 13 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	34,6%	+ 8,6%	+ 6,2%
SV:	7,3%	+ 0,2%	- 1,4%
H:	33,9%	+ 3,9%	+10,0%
FrP:	9,7%	- 2,0%	- 7,6%
V:	2,1%	- 3,7%	- 3,0%
RV:	1,3%	+ 0,3%	- 0,1%

VESTFOL: Oversikt basert på 5658 stemmer fra 19 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	25,4%	+ 9,0%	+ 3,4%
SV:	6,7%	+ 1,8%	+ 1,1%
H:	40,8%	- 2,6%	+ 7,5%
FrP:	12,7%	- 1,0%	- 8,7%
V:	4,1%		- 0,9%
RV:	1,6%	- 0,3%	- 1,3%

AKERSHUS: Oversikt basert på 8117 stemmer fra 27 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	20,2%	+ 8,6%	+ 0,3%
SV:	7,1%	+ 0,1%	- 0,9%
H:	46,4%	- 0,6%	+14,4%
FrP:	10,3%	- 2,5%	- 7,6%
V:	5,1%	- 3,2%	+ 0,1%
RV:	1,0%	- 0,3%	- 1,7%

OSLO: Oversikt basert på 10282 stemmer fra 29 skoler.

	1985	1981	1983
DNA:	22,7%	+ 6,9%	+ 0,3%
SV:	9,5%	- 0,0%	- 1,8%
H:	42,5%	+ 6,0%	+10,1%
FrP:	12,5%	- 4,8%	-10,7%
V:	3,9%	+ 0,2%	+ 0,7%
RV:	1,0%	- 0,3%	- 0,3%

oppsummering

Fra jenteutvalget i Rød Ungdom - sept.-85.

OPPSUMMERING AV JENTEARBEIDET PÅ SOMMERLEIEREN -85.

Oppsummeringa er delt i 3:

1. Om situasjonen fra Landsmøtet og fram til leieren
2. Jentearbeidet på leieren
3. Konklusjon.

1. RU's LM i vår blei beskrivi som "et gjennombrudd for jentene" og "jentene har tatt makta i RU" osv. Disse beskrivelsene er bare delvis riktige. Jeg skal begrunne dette nærmere.

Hva skjedde på Landsmøtet?

Før Landsmøtet var det store uenigheter blandt jentemaktivistene og andre i Rød Ungdom om hvordan jentearbeidet skulle drives.

I hovedsak sto det to forskjellige syn:

- Den viktigste metoden i å drive fram jentene, er skolering i generell politikk, styrke jentenes politiske nivå og la jentene få ansvar.
- Det viktigste i jentearbeidet, er skolering i kvinnepolitikk, utvikle denne politikken, gjennom særegen jenteorganisering.

Den første linja hadde vært rådene i Rød Ungdom i lang tid, men den siste vant fram, bla.a. gjennom jentepolitiske plattformar. Dette skjedde uten en åpen konfrontasjon på LM. Det fant altså sted et "stille" linjeskifte.

LM blei ikke noe oppgjør mellom forskjellige linjer, eller mellom jentene og gutta, fordi det ikke var ført noen politisk kamp, noen organisert jentekamp i LM-perioden.

Vi fikk kamp på spørsmålet om kvinnekvotering til folkevalgte organer. Dette blei tilslutt vedtatt både i sosialismeprogrammet og i den jentepolitiske plattformen. Formuleringa var like vag som i prinsippprogrammet til AKP.

Plattformen blei vedtatt uten særlig uenigheter.

Så skjedde det at 70/75% av sentralstyret som blei valgt, var jenter. Var dette uttrykk for at jentene hadde tilkjempa seg makt i RU? Jeg mener nei. Den viktigste grunnen til at dette skjedde, var at RU ikke hadde noe annet valg utifra reint organisatoriske forhold.

- RU sto ovafor et generasjonsskifte, de gamle revene var på vei ut - i hovedsak gutter- og de som sto ~~pått~~ først i keen var i hovedsak jenter. De ~~høst~~ blei ikke valgt inn p.g.a. kjønnskotering, politisk kamp o.l., men fordi de var de dyktigste som fantes akkurat da.

Sjelsagt var folk, spesielt jenter, beviste i forhold til å få inn jenter, men til syvende og sist var ikke valget så vanskelig, fordi det fantes få gutter som var "kompetente" til å stille.

- Så kan man da si at dette må jo bety at RU har drivi bra jentearbeid når jentene er så sterke. Men det er feil. RU har hatt ei linje som går på å skolere og drive fram ~~etxxtxixx~~ begrensa antall jenter, ved å gi dem oppgaver og ansvar i organisasjonen. Jenter og gutter har blitt fostra opp likt, med det resultat at jentene har blitt ledere på guttas premisser.

- At denne situasjonene med jenter i ledelsen oppsto, er sjelsagt bra. Dette, sammen med jentearbeidet foran IM og sjelve IM, la grunnlaget for å kunne prioritere jentearbeidet høyt.

2. Sommerleieren blei neste stopp. Innledninga om kvinnepolitikk blei jobba mye med på forhånd av flere folk. Vi hadde uklare formeninger om hvordan innretninga skulle vere, og det store spørsmålet var: Vil vi få skikkelig diskusjon? Vi var inne i en fase hvor debatten sto stille. Ingen reiste motsigelsene. Spesielt ikke gutta. Det viste seg ihvertfall at opplegget vårt fikk full uttelling:

- Homseseminar med vekt på kjønns sosialiseringa
- Kvinnekamp med vekt på familien og sosialismen
- Seminar om kjønns sosialiseringa

Dette tilsammen gjorde at folk virkelig tok del i diskusjonene og, engasjerte seg for fullt.

Målsettinga mi for leieren var:

1. Slå fast betydninga av kvinnekampen- innad i RU - i alt vårt politiske arbeid - i strategien for sosialisme og kommunisme.
2. Drive organisert jentearbeid på leieren.

1. Denne målsettinga var sjelsagt for stor. Diskusjonen har kommi altfor kort til at folk har en virkelig forståelse for hva kvinnekampen betyr, både i dag og i framtida.

Spørsmål som beli diskutert var omtrent sånn: Hva betyr oppløsning av familien? og hvordan sikre reel makt og demokrati for kvinner?

Diskusjonene bar preg av at folk engasjerte seg følelsesmessig og utifra ene egen person. Dette er uttrykk for en svakhet, fordi vi ikke greier å teoretisere spørsmålet om familien/kvinneundertrykkinga. Dette har sammenheng med lavt teoretisk nivå og mangel på politiske diskusjoner. Samtidig er det positivt fordi det viser at folk prøver å forstå, folk skjønner at kvinneundertrykking er noe som angår ens egen person, vi ~~kann~~ greier å sette oss sjøl inn i helt konkrete forhold. Men problemet er altså å se sammenhengen mellom klassekamp - kvinnekamp - sosialisme - kommunisme - "de store linjene".

I innledninga brukte jeg my tid på å beskrive familien i dag og hvorfor parola med oppløs familien er riktig. Tross det var det mye forvirring om hva familien er. Etter gruppedisk. oppsummerte jeg det sånn: Familien må oppløses, men vi må allikevel beholde den. F.eks hadde folk sagt det sånn: Men hvis folk får valgmuligheter, vil dem ikke dag velge å leve i kjernefamilien? og: Vi er enig i oppløsning av kjernefamilien, men er det mulig å oppløse fam lien sosialt?

Bolsjevik

Til spørsmålet om makt/demokrati/privilegier sto kvinnekvoterings sentralt i diskusjonene. Det var her uenigheten sto skarpest. Men samtidig førte denne diskusjonen til at ^{noen} blei usikre på standpunktene sine. Dette er jo ikke noe rart i seg sjøl, denne diskusjonene, som det meste innafor kvinnepolitikk, er lite disk. Men det spesielle var at det var ledene jenter som blei stående tafatte, mens de yngre folka durte i vei og sloss for standpunktene sine.

2. Det blei ikke drivi noe organisert jentearbeid i det hele tatt. Vi hadde heller ikke jobba ut konkrete planer på forhånd. Dette var en stor svakhet. I begynnerlsen av leieren satte vi opp et par små målsettinger:

- oversikt over innlegg i plenum, statistikk over kjønnsfordelinga
- arrangere jentemøte
- dra i gang ei propagandagruppe

Ingenting av dette blei gjort. Ansvarer for dette legger jeg på meg sjøl og leirledelsen.

Dette er et uttrykk for at vi ikke ~~xxxxxxx~~ så dette som viktig. Vi ser utifra oss sjøl, og glemmer de yngre og uerfarne jentene. Fordi kvinnekampen for en gangs skyld blir satt på dagsorden, blir vi som er ledene litt ovapå, vi er på offensiven. Dette er viktig å huske på, ~~Vxxxx~~ at vi ikke skal jobbe som enkelt~~xxxxxxx~~vis politikkere i kvinnekampen, men i et kollektiv. Vi skal ~~xxxxxxx~~ få med oss alle jentene, og jobbe for alle. Det er det som er styrken vår.

Hvordan fungerte jentene?

Under plenumsdiskusjonene om kvinner/sosialisme deltok alle - unge gutter, eldre gutter - unge jenter og eldre jenter. Særlig de yngre folka markerte seg bra. Plenumsdebattet om sosialdemokratiet blei et antiklimaks. Her deltok yngre gutter og eldre gutter. Jentene var plutselig blitt stumme.

Bolsjevik

Jeg tror dette kan forklares omtrent sånn:

Den første diskusjonen var veldig konkret, om familien osv. Samtidig blei det kjørt fram to ulike syn som folk kunne forholde seg til. (Kvinnekvoteringsdebatten).

Under disk. om sosialdemokratiet var det aldri noen konkrete saker å ta stilling til. Plenumet var mere preget av å forklare, utdype, belyse osv. Det blei brukt et vanskelig teoretisk språk.

Dette var altså en mye mere abstrakt diskusjon, og det fikk konsekvenser for jentene. Jentene greier ikke samme grad som gutta å gripe fatt i diskusjoner som ikke tar utgangspunkt i konkrete forhold. I tillegg blei det brukt et språk - veldig teoretisk - som skremmer vannet av jentene.

Derfor viktig å huske på: Formen på diskusjonene.

Leiravisa/veggavisene

Debatten i leiravisa dreide seg om kjønnsasialisering og kvinnekvotering. Det samme gjaldt veggavisene. Av det jeg kan se/huske var innlegg i avisa hovedsakelig skrivi av gutter, mens jentene dominerte veggavisdebatten. (Hvabetyr det?)

Konklusjon

Debatten om kvinner/sosialisme/kjønnskvoetering var lærerik for de fleste, folk tok standpunkter og utvikla standpunktene sine/argumentasjonene sine under leieren. Virkelig bra politisk utbytte. Jentene var på offensiven under den første diskusjonen. Dette fordi jentene naturlig nok har større forståelse og engasjement i kvinnepolitikk, og fordi de har mere teoretiske og politiske kunnskaper om dette i forhold til gutta.

Leirledelsens behandling av debatten om kvinnekvotering

Dagen etterplenumsdebatten, hadde leirledelsen en leder i avisa som slo fast følgende: Vi går i mot kvinnekvotering til folkevalgte organer fordi det vil hindre at de forskjellige politiske linjene vil bli representert etter oppslutning i folket.

Bolsjevik

Dette var ganske oppsiktsvekkende av to grunner:

1. RU's LM-vedtak vedtok kvinnekvøtering til folkevalgte organer både i sosialismeprogrammet og i jentepolitisk plattform.
2. Det var stor uenighet i leirledelsen på dette spørsmålet, *sjøl om* (Etterhvert blei jentene i ledelsen usikre på standpunktet sitt.

Leirledelsen kjørte altså ut mot et LM-vedtak. En eller to gutterpersoner i leirledelsen greide å kjøre igjennom ei enhetlig linje, sjøl om det ikke var egnighet om dette standpunktet.

Dette var sjølsagt en veldig konkret episode, med veldig konkrete personer. Allikevel er dette uttrykk for to ting:

- Det viser at kvinnepolitikk ikke er viktig. Sjøl om LM har vedtatt et klart standpunkt, blir dette ikke tatt hensyn til.

Et sånt vedtak blir uviktig.

- Framgangsmåten smaker av manipulering på gutters vis. Det viser litt om hvordan gutter som politikere tenker og handler, hvordan gutter virkelig er flinke til å kjøre ut sitt standpunkt, uansett åssen metoder som blir brukt.

Konklusjon.

- Diskusjonen om kjønns sosialisering engasjerte folk, sjøl om jeg tviler litt på nivået denne debatten beli ført utifra, og hvorxnn stort utbytte folk hadde av den

- Diskusjonene om familien gjorde at en del folk lærte mye. Sjøl om nivået er forskjellig hos folk, førte diskusjonen til at yngre og nye folk kom en del lengre i å forstå kvinneundertrykkinga og familiens betydning. Nivåforskjellene blei "jevna" mere ut. Men vi må oppsummere at vi ikke greide å utvikle diskusjonen særlig videre. Vi kom ikke lenger. Vi har problemer med denne debatten, det har lett for å bli floskler/alle er enige osv. Hvordan få opp motsigelsene?

- Spørsmålet om makt og demokrati og privilegier fikk vi mere dreis på. Her kom vi faktisk lenger i å utfikle argumentasjonene både for og i mot. Problemet er at vi ikke greide å plassere

kvinnekampen inn i et helhetlig sosialismesyn. Når vi diskuterer kvinnekamp, diskuterer vi ikke klassekamp og omvendt. Kvinneundertrykkinga er fortsatt et spesielt fenomen i samfunnet.

Et eks. på dette er diskusjonen om sosialdemokratiet hvor kvinnene ikke blei nevnt med et ord. Da var det snakk om arbeiderklassen, borgerskapet, kapitalisme og sosialisme helt uten kvinneperspektiv. Dette sier en del om tenkinga vår.

Et av måla våre må derfor bli å utvikle sosialismedebatten utifra et kvinneperspektiv.

Et annet eksempel til slutt, som illustrerer tenkinga vår, er hvordan vi forholder oss til jenter og gutter på forskjellige måter:

Etter et par dager på leieren, blei noen - spesielt jentene i leirledelsen, bekymra over de yngre gutta. De mente det var fare for at kjønnslikningsdebatten ville utvikle seg til personlige angrep mot gutta som f.eks: Hvis du er i mot kvinnekvotering, så er du bakstreversk og mannssjåvinist. For det første var det ikke noe som helst grunnlag til å være bekymra over det - samme uttalelser prega ikke diskusjonene i det hele tatt. For det andre er dette en typisk omsorgstanke ovafor guttene: Vi være forsiktige så dem ikke blir behandla dårlig, vi må ikke sire dem, osv. Derimot var det ingen som stilte spørsmålet om hvordan det går med jentene - de yngre, nye jentene. Assen greide dem seg? Må vi gjøre tiltak i forhold til dem? osv. En episode som er veldig betegnende for assen vi jenter tenker....

Tenkutviklet - i Red Jorden

Bolsjevik

Sosialisme

Sosialismedebatten på landsmøtet.

I Klassekampen 5. juni 1985 er det eit intervju med den nye leiaren i Raud Ungdom, Ann H. [redacted] S. [redacted]. Intervjuet er gjort rett etter landsmøtet, og omhandlar ein del av sosialismesynet som kom fram der. Men fleire av uttalelsane hennar kan mistolkast, og gjev eit nalt bilete av sosialismediskusjonen på landsmøtet.

Gruppearbeidet tok utgangspunkt i desse spørsmåla:

1. Kva vil det seia å oppretthalda ein sosialistisk planøkonomi?
2. Kor skal makta ligga under sosialismen?
3. Korleis skal kvinne kampen førast under sosialismen?

4. Dersom alle skal ha dei same demokratiske - korleis skal då arbeidar klassen sikrast makta? Har vi ikkje sett bort frå at klassar og klassekamp fins under sosialismen?

Spørsmåla er omfattande, og tida vart som vanleg knapp.

Det vart særleg lagt vekt på kvinneperspektivet i sosialismen, både i gruppe og plenum. Derfor blir det litt rart når Ann [redacted] uttalar: "Vi syns kort og godt "proletariatets diktatur" er altfor bundet til tradisjonen "Partiet styrer på vegne av arbeiderklassen" og undertrykking av meiningar. Vi er mye mer opptatt av hvordan vi skal sikre flertallet makta under sosialismen enn av hvordan vi skal undertrykke borgerskapet."

Det er mulig at desse tankane har vorte flittig diskutert i leiinga for RU, men det gjev ikkje noko dekkande oppsummering av landsmøtediskussionane. Det gamle prinsippprogrammet er ikkje endra. Programmet som vart vedteke er eit "vald-kamp" program, dvs. at det skal brukast i det eksterne arbeidet. Derfor er det skriva på eit meir "leseleg" språk enn mange av "mur-blokkene" våre.

Under avstemminga av programmet i plenum,

var det mange harde kampar, og det var tvdeleg at mange framleis er "opptekne" av proletariatets diktatur og arbeiderklassen.

Mange av endringsforslaga til programmet fekk fleirtal i plenum. Til dømes: "Arbeiderklassen må ta makta i samfunnet ved å knuse det gamle statsapparatet og bygge et nytt innretta på å styre samfunnet i arbeiderklassens interesser."

O ■, Rogaland.

Bolsjevik

Jentemakt

Et sentralt spørsmål i sosialismediskusjonen er:

- hvordan sikre arbeiderklassen og kvinnene makt
- hvordan hindre at et nytt borgerskap vokser fram i byråkrati og statsapparat

Hva er sosialisme?

Sosialisme betyr proletariatets diktatur over borgerskapet. Det betyr at staten blir et maktsapparat som skal tjene arbeiderklassen og det arbeidende folket. Det betyr at parlamentarismen fjernes til fordel for representative organer som skal ha reell makt.

Under kapitalismen er maktforholdet skjult. Tilsynelatende er det Stortinget som har makta i Norge - en demokratisk valgt forsamling. Men virkeligheten er makta adskilt: Den økonomiske makta ligger på kapitaleiernes og statens hender - dvs. bankvesen, forsikring, børsen, private og statselste bedrifter, mens den politiske makta ligger i Stortinget. I realiteten vil dette si at de som sitter med den økonomiske makta, indirekte har den politiske makta. Det er dette som er innholdet i det parlamentaristiske systemet.

Under sosialismen må derfor de representative organene ha blide den politiske og den økonomiske makta. Dette er en forutsetning for at de folkevalgte organene skal ha reell makt og innflytelse.

Så er spørsmålet: Hvem skal sitte i de folkevalgte organene og hvem skal de velges?

Min modell, som ikke er særlig original, ser sånn ut:

- Stortinget er landets høyeste organ. Gjennom de politiske partiene, skal folk velge sine representanter - altså samme ordning som i dag.

- Videre må vi ha kommunestyre, bydelsutvalg osv. som representerer forskjellige partier, arbeidsplasser og boligområder.

- I produksjonen må det innføres et reelt bedriftsdemokrati.

Bedriftsledelsen må i hovedsak bestå av de ansatte og velges av dem.

Bolsjevik

Hvor befinner så klassekampen og kvinnekampen seg i denne idyllen? Prinsippet må være at ingen andre enn arbeidere kan representere arbeiderklassen og ingen andre enn kvinnene kan representere kvinnene. Dette mener jeg er jævlig viktig.

Noen argumenter mot kvotering:

Jeg skal ta for meg to syn som har kommet opp i diskusjonen fram til nå:

1. vi er for kvinnekvotering på alle andre områder i samfunnet - utdanning, arbeid, bedriftssyster, organisasjoner, partier osv., men ikke til folkevalgte organer.

Dette mener jeg er et sjølmotsigende standpunkt. Det er et syn som skiller den politiske og økonomiske makta. For det sier sannelig: I arbeidslivets organer, dvs. i produksjonen - den økonomiske sja - er det OK med kvotering, men i de styrende organene skal vi ikke ha innblanding av sånne tekniske løsninger, for her skal demokratiet herske, her skal de politisk ledene og skolerte være, her skal den politiske skoleringa brukes.

Dette standpunktet er uttrykk for et feil syn på hva de folkevalgte organene er. En overfører parlamentarismen inn i sosialismen. Reelt demokrati er nettopp det at arbeiderklassen tilkjemper seg makta gjennom en bevisst styring av økonomien, og gjør de representative organene til virkelig styrende organer.

Et annet syn er sannelig:

2. Det vil svekke sosialismen og kvinnekampen (Se innlegg i sommer-leiravisa)

Det er riktig at en av årsakene til degenerering av sosialistiske ~~land~~ land, er at den politiske kampen har blitt knust. Men det blir helt feil å bruke dette som argument mot kvinnekvotering.

- feilen som blei gjort i f.eks. Sovjet, var at man sidestilte undertrykking av borgerskapet som klasse med undertrykking av borge-lige ideer og politiske standpunkter. Dette førte til at politiske uenigheter med den vedtatte partilinja, lett kunne stemples som borgelige ideer, som igjen førte til at folk blei stemplamsom reaksjonære og lakeier for borgerskapet. Dette førte til under-

Bolsjevik

trykking av politiske meninger og andre politiske syn. Det vi må lære av det, er at borgerskapet må undertrykkes som klasse dvs. å frata borgerskapet makt over økonomi, stat og ideologi, men ikke undertrykke borgerskapets meninger.

- en annen årsak til falitten, var feil og svakheter i teorien. Lenin undervurderte byråkratiets makt og det faktum at den største faren for kontrarevolusjon er å finne i byråkrati og statapparat, og ikke i det gamle borgerskapet. Det som da blir forbanna viktig, er å styrke den politiske kampen nedenfra - fra grunnplanet og legalisere klassekampen og kvinnekampen.

Konklusjonen blir derfor:

Det er et prinsipp av det er ulikhet mellom undertrykte og undertrykkere. Arbeiderklassen stiller ikke likt med borgerskapet, og kvinner stiller ikke likt med menn. Dette må vi forholde oss til og ta konsekvensen av. Vi må stille spørsmålet: Hvordan skal borgerskapet undertrykkes som klasse - hvordan skal menn undertrykkes som kjønn? Uti fra prinsippet om ulikhet, vil derfor det å være mot kvinnekvotering, ~~xxxx~~ er å være for kvotering av menn. Sånn vil realiteten være.

- denne debatten har det vært mye snakk om demokrati. Jeg skal ta et eksempel som setter dette spørsmålet på spissen: I Sovjet en eller annen gang etter revolusjonen, blei borgerskapet fratatt stemmeretten for en periode. Var dette demokratisk? I forhold til borgelige likhetsprinsipper, så var det sjølsagt ikke det. Men sånne tiltak må sees helt i sammenheng med maktforholdet under sosialismen, vurdere hvilke tiltak som til enhver tid må tas. Ikke stemmerett for borgerskapet er sjølsagt ikke noe prinsipp, men det er spørsmål om hva situasjonen tilsier og spørsmål om taktikk.

1 Og sånn må vi tenke i forhold til ~~xxxxxxxxxxxx~~ spørsmålet om makt: Hvilke metoder må vi ta i bruk, hvilke tiltak må vi sette i gang for å oppnå det og det, Assen ser vi for oss et so ialtisk Norge - hvordan skal vi bygge sosialismen uti fra hva som er helt nødvendig for at sosialismen skal overleve.

Jeg synes mye av diskusjonen hittil om kvinnekvotering, bærer preg av historieløshet og klasseløshet. Demokrati blir gjort til likhet mellom klasser og likhet mellom kjønn, makt blir gjort til parlamentarisk styring.

Robbevik

Tilslutt til diskusjon:

En del folk legger stor vekt på forskjellen mellom kvinnekvotering til folkevalgte organ og lovbestemt kvinnekvotering til folkevalgte organer. Dette mener jeg tilslører diskusjonen fordi: ..er man for kvinnekvotering, er det en selvfølge at dette på en eller annen måte må sikrest rent organisatorisk, f.eks. gjennom endring av valgloven. Er man imot, får man argumentere utifra det. I alle andre kvoteringsaker vi snakker om- f.eks. -kvinnekvotering i RU, LO, utdanning, arbeide, osv.- så er det en selvfølge at vi samtidig snakker om lovfesting f.eks. vedtekter, lovverk osv.

P. L. R.
Jentebands.

Meldinger fra sentralstyret

FORTSETT KAMPEN MOT SKOLEPENGES!

Rød Ungdoms sentralstyre oppfordrer lag og distriktsstyret til å fortsette kampen mot skolepenges. Kjell Magne Bondeviks utspill og papirpenger viser at elevene er på offensiven i kampen, men kan ikke oppsummeres som noen seier. Fortsatt er det i følge RUD lov å kreve inn individuelle avgifter fra elevene, fortsatt må elevene betale tvungne material- og utstyrspenges, eksamensavgift, skolebøkene osv. Når det gjelder den individuelle papir- og kopiavgift, må Rød Ungdommerne reise forslag i elevrådene på skolene om fortsatt boikott når avgiftene blir innkrevd. Rød Ungdoms sentralstyre går inn for at Rød Ungdoms medlemmer går i spissen for at aksjonsgrunnlaget for skolepengesakjonen utvides. Dette betyr at kampen mot skolepenger knyttes til forverringene i studiefinansieringsordninga, og neksklæringer generelt i skolesektoren. Stats- og fylkesbudsjettene må leses grundig og vi må utvikle et program som vi står på og jobber for fram mot en aksjonsdag. Denne kampen må føres overfor og sammen med elevorganisasjonene.

Meldinger fra sentralstyret

OM RØD UNGDOMS ARBEID MOT APARTHEID

Rød Ungdoms sentralstyre mener at Rød Ungdoms arbeid i forhold til Sør-Afrika må bygge på:

1. å reise spørsmålet om Sør-Afrika og kravet om norsk boikott i forbindelse med Operasjon Dagsverk/Internasjonal Uke.

2. å reise forslag om norsk boikott av Sør-Afrika, og stans i oljefrakta, i elevrådet på skolene.

③ I den grad lag/DS vurderer det mulig, ta initiativ til at det blir dannet anti-apartheidgrupper på skolene. Disse kan ta initiativ til aksjoner mot butikker som selger sør-afrikanske varer, markeringer mot apartheid, og skape diskusjon og spre informasjon på skolene.

Azania

ELLER SØR- AFRIKA?

Heilt sia starten på 60-tallet har meldingar om vold og overgrep mot sorte straua ut i eteren. Pussig å tenke på, men det er vel først i det siste året at folk verkeleg har fått opp auga for kva som egentleg skjer der nede. Når RV var ute på skulevalgsmøter var eit av hovedspørsmåla boikott av Sør-Afrika. Dette må tyde noko for oss. Elevar ute på

skulene er no i langt større grad enn før interessert i heile problematikken. Her har vi eit budskap å komme med. Her kan vi gå ut blant folk med ein politikk som folk kan kjenne seg igjen i. Dette må vi sjølvsagt gjere. Her kan vi finne eit omland. Her trur eg vi kan trekkje folk nærare oss, og sjølvsagt kan vi verve på det. Det krev til gjengjeld noke av oss. Vi må ha peiling. Vi må gjere svar. Utan politikk vert vi berre synsarar på sidelinja.

Bolsjevik

LITT HISTORISK
BAKGRUNN.

Sør-Afrika vart "oppdaga" så tidleg som i 1448, av portugisjarar som frista finne sjøvegen til India. Først i 1652 starta kolonialiseringa av landet. Denne gongen var det hollendarane som oppretta eit fort her. Dette førte til ei innvandring i stor stil. Hollendarar, franske hude- nottar og tyskerar var dei første. Dei skulle seinare smelte saman til eit folk: Boerfolket. Seinare kom brittar. I byrjinga på 1800- tallet vart Sør-Afrika ein brittisk koloni. Slaveri vart forbode i 1833. Dette godtok ikkje boerane, og drog lenger inn i landet. Her vart det seinare funne gull, og brittane følgde etter. Denne motseiinga mellom brittar og

boerar førte til boerkrigen 1899-1903. Brittane vann.

Framleis er det slik at mens boerane er eit jordbruksfolk, så er det brittane som sitt med stor- parten av indu- strien. I 1948

skulle boerane imid- lertid erobre regje- ringsmakta. Dei har seinare hatt den. Det var National Party som vann valet. Om deira politikk har den mandagria lederen deira Vorster saot: "Vi står for ein kristeleg nasjona- lisme som er alliert med nasjonalsosia- lismen. Dere kan kalle den diktatur om dere vil. I Italia kallest det fascisme, i Tyskland nazisme, og i Sør-Afrika altså kris- tellig sosialisme." Puh, reine ord for pengane.

Bolsjevik

Etter at National Party kom til makta starta den politikken vi kjenner som apartheid. Grunnlaget vart lagt lenge før. I starten av dette århundret var det stor uro i Sør-Afrika. Kvite arbeidslause arbeidadarar måtte på denne tida kjempe mot dei sorte om dei samme jobbane. Dette vart ikkje tolt. Dei kvite starta ein kamp mot dei sorte, og vann. I 1911 fekk vi ei lov som nekta sorte å ta faqlært arbeid. Dette var i røynda ei lov som gjer det mogleg å styre dei sorte i arbeidslivet dit dei kvite vil ha dei. To år seinare kom lova som bestemte at sorte ikkje får eige land utafor reservata. Dette står ved lag den dag i dag. Reservata er i dag som dengang ca. 13 prosent av landet.

Bolsjevik

Så i røynda vart apartheid grunnlagt allerede i 1913. Lovane som kom utover 50-tallet, som t.d. passlovar, segregerasjonslovar etc. er berre eit naudsynt resultat av den tidlegare politikken. Ei anna ting er svært viktig her. Det er ikkje ein klassekamp i Sør-Afrika i tradisjonell forstand i Sør-Afrika i dag. Klassekampen tar her karakter av ein nasjonal kamp mot dei kvite. Dei sorte har ingenting å hente fra dei kvite arbeidadarane. Dei kvite arbeidadarane er riktignok undertrykt av dei kvite herrane, men saman med disse undertrykkier dei dei sorte. Dei kvite i Sør-Afrika er mot dei sorte ein herskerklasse, som dei sorte mot dei kvite er ein under-

Azania

Azania er de svartes navn på Sør-Afrika.

klasse. Kven var det som taktisk gjeikk i spissen for undertrykkjina, jau, det var netopp dei kvite arbeidarane. Dei kan ikkje og vil ikkje at denne undertrykkjina skal opphøre avde det er denne undertrykkjina som gjer den kvite arbeidaren til noko av det rikaste i verda.

Det er viktig at vi forstår kva apartheid er. For å forsøkie å svare på det skal eg svare på kva apartheid ikkje er. Apartheid er ikkje ymse bussar og benkar for sorte og kvite, og det er ikkje adskilt skulegang osv. Dette, som så mange trur er apartheid, er berre utslag av apartheid. For å sette ting på plass: Det ville ikkje hjelpe dei sorte det døyt om dette vart oppheva. Framleis ville dei kvite tjene 14 gonger meir enn dei

sorte. Viktigare: Framleis ville dei kvite tjene 14 gonger meir enn dei sorte. Viktigare: Framleis ville dei kvite eide 87 prosent av landet, 100 prosent av industri og handel. Framleis ville spebarnsdødligheta i bantustans (reservat hvor dei sorte blir tvunget til å bo) vere over 40 prosent,

Bolsjevik

noko som er av det høaste i verda.

Apartheid er eit økonomisk system. Det er det økonomiske systemet der inngangsnøkkelen til velstand, handel og industri etter kapitalistisk mønster er om du er sort eller kvit. Dette er apartheid: Kapitalisme tufta på raseideologi. Griper vi ikkje dette, berer det galt avsted. Da kan vi som borderlede fiols komme til å stå den fredede ved i Sør-Afrika. Da kan vi stå og juble over reformar som ikkje betyr noko reelt for dei sorte. Avde disse reformane ikkje har økonomiske utslag, i allefall ikkje så det monnar. Reformar som berre tienar til å tilsløre verkelegheta: Dette at dei kvite eig stort sett det som er vert å eig i

Bolsjevik

Sør-Afrika. Dette at det er eit økonomisk system som gjer det lett å trekkje konklusjonen: Ei friidiering for dei sorte må først og framst vere ei økonomisk friidiering. Den er da også riktig. Det er klart at så lenge dei kvite som gruppe tienar 7 gonger meir

enn dei sorte, enda dei er 4-5 gonger mindre. Så vil dei ikkje fredede stå på dette. Dei vil sjølvsagt kjempe mot dette med alle midlar. Vi seier io at ein fredede

overgått til sosia-
lisme er umodelet i
Norea - tenk da på
Sør-Afrika. Dette
er ei oppgave for
oss. Vi må spre ei
forståing for dette
rundt om på skulane.
Vi må jobbe for auka
støtte til den veona
fridierinaskampen.

Landet produserar 75,
prosent av alt
gullet i den vest-
lene verda. Det har
store forekomstar av
uran, diamanter,
platina, kull,
koppar, fosfater, og
dei er størst i
verda når det gjeld
krom. Utanlandske

DANGER!

*NATIVES, INDIANS &
COLOURED
IF YOU ENTER THESE
PREMISES AT NIGHT,
YOU WILL BE LISTED
AS MISSING.
ARMED GUARDS SHOOT
ON SIGHT. SAVAGE DOGS
DEVOUR THE CORPSE.*

YOU HAVE BEEN WARNED!

BOIKOTT SØR-AFRIKA

Sør-Afrika ligg i
dag under for impe-
rialismen. Visste
dere at 80 prosent
av landet sin
private økonomi er
på utenlandske
hender? Dette er
ikkje noko vanleg
afrikansk fattigdom.

seelskaper hentar
heim ein kjempefor-
teneste fra landet.
Ein profitt dei sug
ut av dei sorte.
Dei landa som har
flest fabrikkar der
er England, USA,
Vest-Tyskland,
Frankrike og Sve-
rige. Det er klart
at dette gjer boi-
kottarbeidet svært
vanskeleg. Dei vil

Bolsjevik

jo miste profitten sin. Men her har vi jo og ein fin sjanse til å avsløre imperialismen. Vi kan verkeleg vise kva kapitaleksport er, kva det fører til. På den andre sida kan det vel ikkje vere tvil om at skulle FN si oppmodning om ikkje å ha økonomisk samkvem med Sør-Afrika verte tatt alvorleg så ville landet gå på reva på rekordtid. Dette trur ikkje eg vil skje, men noko kan vi få til, og alle monner drar. Det viktigaste område å få til boikott på er olie. I 1982 gav FN ut eit hefte skreven av ANC. Her

Bolsjevik

skriv dei: "Apartheidsystemet er serleg utsatt for ein oljeboikott da 96 prosent av landets behov for flytende brennstoff tilveiebringes ved import i år." Denne olia treng dei for å halde gruvane i gang, den treng den i det heile tatt for å halde samfunnet i gang. For ikkje å snakke om å halde hæren i gang. Ein har som okkuperar Namibia. I dag er det England, Vest-Tyskland, Frankrike, Nederland og USA som står for forsyninga av dette. Skulle dei dette ut, måtte Sør-Afrika ut på spot-markedet der olia er meir ustabil og dobbelt så dyr. Dette ville dei verkeleg merke. Olieboikott er viktig i Noreg - vi fraktar jo mykje av olia til nasistane. Det er beregna at norske skip fraktar

omlag 1/3 av Sør-Afrikas olieimport. Skulle vi i Noreg nekte å frakte olje til Sør-Afrika ville dette få følger for Sør-Afrika. Tilgangen ville verte ustabil. Dei måtte ut igjen for å skaffe seg nye båtar. Det er nemleg slik at jo ferre båtar som tek på seg fraktoppgaver for Sør-Afrika, jo meir betent det vert, jo dyrare vert det. Her har vi ein stor oppgave.

KORLEIS SER KAMPEN UT I DAG?

Som mange sikkert veit er det to leiande rørsler i Sør-Afrika i dag. Det er ANC (African National Congress) og PAC (Pan African Congress). Disse to er ueinige på ei del sentrale punkt, bl.a. når det gjeld synet på arbeidarklassen sin rolle i

frigjeringa, der ANC meiner disse er ei kraft. Dei er begge einige i at berre vedna kamp kan frigjere dei sorte. Mens ANC i dag driv med spredte aksjonar, meiner PAC at det politiske medvitet må komme først. Dei driv i dag eit viktig arbeid i dei store byane. I Noreg er det slik at det er stort sett ANC som vert støtta. Fellesrådet for det sørlige Afrika støttar i praksis berre ANC. Dette kan vi ikkje gå med på. Desmond Tutu sin datter sa det slik: "Det er ikkje opp til dere kvite å velje våre leiarar." Dette må vi arbeide for, ein auka forståing for alle organisasjonar som kjempar for ein frigjering av Sør-Afrika.

S. E.

Bolsjevik

SIDE	2	LEDER
	6	PLAN FRAM MOT LANDSMØTET 1987
	15	SOSIALISME OG STREIK
	19	JENTEMAKT AV [REDACTED]
	23	HELDING, TRA SENTRALT
	24	VALGOPPSUMMERING
	31	OPPSUMMERING AV JENGEARBEIDET
	38	LANDSMØTET OG SOSIALISME
	40	JENTEDEBATT AV [REDACTED]
	44	HELDING, TRA SENTRALT
	44	AZANIA EUER SØR- AFRIKA. AV [REDACTED]

NESTE Bolsjevik
KOMMER 9 DESEMBER !!
DEADLINE: 20. NOVEMBER